

TOMIS

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

CEL CE VA BEA DIN APA, PE CARE O VOIU DA EU,
NU VA INSETA IN VEAC. — IOAN IV. 14

S U M A R

- 1) Cuvântare la instalarea noului Rezident **+ Gherontie**
- 2) Prietenul N. Ottescu **+ Gherontie**
- 3) Daruri de Crăciun **Ref. Rădulescu**
- 4) *Legenda Sfântă* **Panaite Nicorești**
- 5) *Misionare-Realizări*
 Vizită canonică Săcele **Preot Andrei**
 Sfântirea bisericii Valea Seacă **Asistent**
 Vizită canonică inopinată **R.**
- 6) *Jertfa curată* **Preot V. Andreescu**
- 7) *Recenzii* **Dr. I. Dinu**
- 8) *Telegrame*
- 9) *Informațiuni, Mulțumiri*
- 10) *Parohii vacante.*

T O M I S

Revistă oficială, lunară, eparhială, de Constanța.
Sub patronajul Prea Sfințitului
EPISCOP GHERONTIE

**Cuvântare ținută cu ocazia instalării
Excelenței Sale D-l Traian Grigorescu,
Rezident Regal al Ținutului Marea
la 17 Noembrie 1939**

*Domnule Ministru,
Domnule Rezident Regal,
Domnilor,*

Biserica noastră ortodoxă — strămoșească — a mers întotdeauna, în trecutul istoric al Românilor, mână în mână cu Statul național.

Pot afirma nu numai că ea, prin înalta Ierarhie și clerul de obște, a susținut organizația de Stat, dar a luat parte activă la însăși nașterea și consolidarea acestuia. Mai mult: Biserica creștină ortodoxă românească este creatoarea sufletului și culturii naționale.

E destul să Vă amintesc de Mitropolii Varlaam, Dosoftei, Teodosie Veștemeanul, Veniamin Costache, Grigore Dascălul și alții, cari au fost nu numai însăilători de limbă și duh românesc, dar au avut, în divanurile domnești și în actele diplomatice ale vremii, rosturi de frunte.

În lumina acestei tradiții și pe linia ei de strânsă legătură și conlucrare a Bisericii cu viața națiunii, ortodoxia românească din zilele noastre s'a înregimentat dela început și firesc în ritmul vioiu și creator de viață nouă al Frontului Renașterii Naționale.

Ca și în trecutul nostru istoric, Patriarhul Țării,

împreună cu toți înalții Ierarhi ai Țării și cu preoțimea drept credincioasă au ascultat glasul Regelui nostru iubit și prea înțelept, și într'un gând și o inimă au jurat pe Legământul cel nou al țării: „Constituția Regele Carol al II-lea.»

O consecință a noului așezământ al Țării «Constituția Regele Carol al II-lea» a fost legea administrativă, care a venit cu principiul descentralizării în viața Statului nostru.

Biserica a primit aceasta cu vie bucurie și satisfacție, pentru că acest principiu de administrație descentralizată îi era familiar. Ea însăși îl trăește prin activitatea compartimentată și autonomă a Eparhiilor bisericesti.

*Domnule Ministru,
Domnule Rezident Regal,
Domnilor,*

Țara a fost împărțită, potrivit legii administrative, în Ținuturi. În fruntea Ținutului Marea fost-a dintru început un trimis de Dumnezeu, ca să întrebuițez o expresie biblică, și numele lui „Nicolae Ottescu" (Ioan I, 6). Excelența Sa D-I N. Ottescu venise cu voia lui Dumnezeu și a Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, la conducerea Ținutului Marea, a pus râvnă de adevărat ctitor la organizarea acestuia. Cu inimă caldă, cu suflet de apostol și cu gând primit dintr'o înaltă cultură și o nobilă alcătuire lăuntrică, Excelența Sa Domnul Ministru N. Ottescu a lucrat, ca Rezident Regal, pentru promovarea intereselor superioare de Stat și a spiritualității românești, prin înființarea de școli, clădirea de noi Biserici, și, în deosebi, prin protejirea cu toate mijloacele disponibile a elementului național din Cadrilater.

Pe lângă toate acestea, Excelența Sa Domnul N. Ottescu a căutat și a reușit să înfrățescă la treabă obștească elementul național majoritar cu cel eterogen, care a înțeles să-și identifice interesele proprii, cu cele ale Statului român. Biserica, o mărturisesc as-

tăzi cu mâhnire sufletească, avea în Domnul N. Ottescu un adevărat și convins proteguitor. Ea aștepta, dela inima marelui român și creștin N. Ottescu, rezolvarea grelei probleme a preoțimii și Bisericii în genere din Dobrogea și în special din Cadrilater.

Avem mângâierea însă, că și de acolo dela înaltul loc, ce ocupă va îmbrățișa și protegui interesele superioare ale Bisericii.

*Domnule Ministru,
 Domnilor,*

Astăzi avem deosebita bucurie de a participa cu tot sufletul la instalarea Domnului Traian Grigorescu, în postul de Rezident Regal al Ținutului Marea. În numele Bisericii dobrogene și ialomițene Vă zicem, Domnule Rezident Regal, fiți bine venit în fruntea Ținutului Marea. Suntem siguri, că sufletul Excelenței Voastre de ostaș încercat, și de mare român, va îmbrățișa cu toată căldura toate marile probleme, ce se pun, în aceste vremuri grele și pe viitor vieții, românești din Ținutul Marea. Avem convingerea, în baza luminatului trecut al Excelenții Voastre, că veți continua înalta activitate a Domnului N. Ottescu, în cele bisericesti și de interes obștesc, consolidând starea tuturor bunilor Români din aceste părți de Țară.

Rugăm pe Dumnezeu să Vă întărească brațul în activitatea, ce inaugurați astăzi și ca Ierarh al Bisericii eparhii Constanța, Vă asigur de întregul devotament al preoțimii mele și de concursul ei neprecupețit,

Binecuvântându-Vă pașii, Vă urez spor la lucru și sănătate.

Nu pot termina acest cuvânt al meu, fără, să-mi îndrept gândul către Marele și iubitul nostru Suveran, oblăduitorul întregii suflări românești.

Să trăiască Majestatea Sa Regele Carol II,
 Trăiască România Mare,
 Trăiască Domnul Ministru Ottescu și
 Domnul Rezident Regal Traian Grigorescu!

† GHERONTIE

Prietenul N. Ottescu Rezident Regal ¹⁾

No. 189, din 14 Septembrie 1938, al «Pământului» a consacrat prima sa pagină elogierii Excelenței Sale Rezidentului Regal Nicolae Ottescu, cu ocazia venirii Domniei Sale la conducerea Ținutului Marea. Câțiva colaboratori ai acestei valoroase foi, am turnat în slove bucuria noastră, nespus de mare, că Preaînțeleptul nostru Rege Carol II, ne trimesese, ca persoană a Sa de încredere la «Ținutul Marea», pe cel mai ales dintre scriitorii țării, pe cel cu inima mai bună, pe omul, prin excelență, nobil și amabil.

Eu, în deosebi, încheiam articolul meu cu constatarea că eparhia mea, coincide ca teritoriu cu «Ținutul Marea» și — textual — ziceam: »*Bucură-te și te veselește eparhie Constanța, că ți a răsărit, și ție, soarele dreptății*».

Și-o pornisem bine. Eu păstor sufletesc, amicul N. Ottescu, omul Suveranului, erau două garanții, că Dobrogea și Ialomița, vor propăși mereu.

Dar, o bucurie neașteptată, pentru Rezidentul nostru Ottescu, chemat în guvern, îl deslipește și pe el, de Dobrogea, cu care — minat lucru — se legase, așa de repede și de strâns, sufletește și pe noi de dulcele lui suflet:

Ottescu a plecat.

Plângem cu un ochiu, dar râdem cu celălalt; căci amicul nostru a fost chemat mai aproape de Rege de unde nu ne va uita, suntem siguri.

† GHERONTIE

1) Scris pentru ziarul „Pământul“ din Călărași,

Daruri de Crăciun ¹⁾

Prin obiceiuri moștenite, la sărbătorile Nașterii Domnului, se revărsă belșug în toate familiile creștine. Cei maturi, având adunate provizii pentru iarnă, după postul creștinesc și reînviător de sănătate, se desleagă mâncările grase și tot felul de bunătăți. Se înoesc haine, încălțăminte, se fac cadouri reciproce. Toți sînt veseli și mulțumiți. Uită pentru un timp greutatea vieții. Se întîlnesc neamuri, prieteni, vin și de prin alte părți și petrec creștinește. Firea noastră omenească cere schimbare în toate, variație, ²⁾ deci aceste rîndueli corespund unei cerinți a naturii noastre.

Sărbătorile Nașterii Domnului sînt cele mai numeroase și mai bogate în daruri spirituale din toate sărbătorile creștinești.

Cea mai mare sărbătoare creștinească e Învierea și prin ea dobîndim mîntuire, supremul scop al vieții. Dar fără cunoașterea Mîntuitorului, care o avem prin nașterea sa arătat, precum și prin darurile Sf. Duh, pe care le primim la botez, nu putem fi părtași Învierii Lui.

Bucurie deosebită au copiii la aceste sărbători, prin practica obiceiurilor de cîntece și urări, după care urmează darurile.

Nimeni nu-și închipue, că pentru darurile, ce le primesc, copiii se pregătesc din timp, învață, fac exerciții, îndură frig și alte nemulțumiri, ci pentru rolul serios, ce li se pare că-l au, vestind Nașterea Domnului, sau urînd, mai ales plugarilor, ceiace e ea o rugăciune către Dumnezeu, de a da belșug și sănătate la oameni și vite.

Cîteva zeci de nuci, covrigi, sau cozonaci, deși au așa de mică valoare, totuși toți ne amintim, de cînd eram copii și ne promiteam părinții mult mai cu valoare bani, sau nuci, numai să nu

1) Crăciun e cuvînt specific românesc. Se dă zilei Nașterii Domnului și la oameni. Prin faptul, că sărbătorile sunt unele după altele, prin sărbătorile Crăciunului se înțeleg toate, până la anul nou, iar în vacanță se cuprind și cele ale botezului. Unii îi deduc origina dela latinescul „caro“, fiindcă la aceste sărbători, se mîncă carne multă. (Dr. Badea Cireșeanu Tezasaurul Liturgic Tom III pag. 268).

Alții zic, că se derivă de la „carnatio“, ceiace ar însemna întruparea Mîntuitorului. Alții — Pârvan — spune că ar fi o transformare fonetică de la „calatio“, ceiace făceau preoții romani, cînd chemau poporul la începutul lunii, și îi anunțau de sărbătorile, ce urmau în luna viitoare. Acum la începutul anului se făcea cu mai mare fast și șgomot (Tomis Decem. 1937).

Alții îl dă de origină necunoscută. (Șăineanu Dicționarul limbei române). Romanii serbau la finele anului Sturnalele. În onoarea zeului Saturn, cu mult șgomot și practicări de viții. (Dicționar Candrea și Adamescu),

2) Eclesiast III, 4.

umblăm prin frig noaptea și de multe ori fără a aduce ceva, darurile luându-le alții mai mari, dela cei mici, dar nu primeam. Bucuria darurilor întrece orice nemulțumire.

Cunoaștem, că darul cel mai mare și bucuria cea mai deosebită în o familie, este nașterea unui copil. *Femeia când e să nască, se întristează, fiindcă a sosit ceasul ei, dar după ce a născut copilul, nu mai ține minte durerea, de bucurie, că s'a născut om pe lume*¹⁾. Toată nădejdea de viitor, toată dragostea de muncă și viață este pusă în noul născut. Cari sunt părinți, cunosc dragostea, armonia, mulțumirea și liniștea, cari vin în o familie, mai ales cu primul născut. Cei ce n'au copii, nu cunosc mlțumirile și dulceața vieții familiare, dar simt lipsa lor, când au nevoie de sprijin, la bătrânețe, sau în neazurile vieții. Familia creștină primește în fiecare an pe copilul Dumnezeu, nou născut, în dar, sprijin și mângâere. Nădejdi de siguranța mântuirii, ceiace însemnează fericirea în lumea aceasta și asigurarea fericirii și dincolo de lumea văzută.

Dacă pruncul este un dar cu foloase văzute: bucurie, sprijin, mângâere, apoi Biserica ne arată, că noul născut e Dumnezeu și ne-a adus și daruri nevăzute, care pentru viața noastră sufletească, nu le-am fi putut câștiga prin meritele, sau mijlocirea noastră²⁾.

Trei sunt acele daruri, pe care îngerii le-au adus din cer, cu cântare, urcând și scoborând în lumina, care se arătase în miez de noapte:

1. Ne-au vestit, că trebuie să dăm slavă lui Dumnezeu pentru darul primit: *ertarea de greșeala neascultării*, în care era lumea până atunci. Ne-a împăcat cu El, și ne vom face luminoși, veseli și frumoși ca ei — îngerii — și ne vom putea urca la cer, ca și ei, dacă vom asculta și urma învățăturile pruncului Dumnezeu, care vine acum în lume. *Cel ce urmează mie, nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieții*³⁾.

Că așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pe Fiul său, cel unic născut l-a dat, ca tot cel ce crede întru El să nu piară, ci să aibă viață veșnică⁴⁾.

2. Al doilea dar e *pacea*, dată tuturor prin liniștirea minților, frământate de enigmele lumii, care se desleagă prin învățătura propovăduită de El⁵⁾. Pace în sufletul celor credincioși, căci urmându-L și făcând poruncile Lui, vor căpăta liniștea sufletească, mulțumirea, fericirea. Cei credincioși, având siguranța mântuirii, sunt împăcați sufletește.

1) Ioan XVI 21.

2) Ioan XXI 25.

3) Ioan VIII 12.

4) Ioan III 16, Ioan XV 13, Rom. V 8, VIII 32, I Ioan III 16,

5) Ioan XXI 25.

Pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre, întru Hristos Iisus ¹⁾. Pacea mea dau vouă, pace las vouă, nu precum dă lumea dau vouă. Să nu se turbure inima voastră, nici să se spăimânteze ²⁾.

3. Al treilea dar, dat omenirii, e pacea între oameni. E o urmare a păcii fiecăruia. O bună înțelegere pe baza dragostei creștine. Sf. Apostol al neamurilor spune Efesenilor: *Erați... streini de așezământurile făgăduinții, nădejde neavând și fără de Dumnezeu în lume; iar acum voi care oarecând erați departe, v-ați făcut aproape, prin sângele lui Hristos. El este pacea noastră, care a făcut amândouă una și peretele cel din mijloc al zidului L-a fărâmat... Că printrânsul avem amândoi apropierea, într'un duh, către Tatăl ³⁾.*

Iată în trei forme darul păcii, care este cheia vieții în lumea aceasta, fericirea.

Pacea între Dumnezeu și om; în om; și între oameni.

Dacă altădată n'am știut a prețui pacea, nu i-am cunoscut însemnătatea și rostul în lume, iată cum în aceste sfinte și pline de daruri dumnezeiești sărbători, nu se vor putea toți bucura, ca altă dată, fiindcă între oameni nu e pace, ceiace ne face a fi neliniștiți. Stăpânește nesiguranța fiecăruia, a neamului, a țării, a familiilor noastre și astfel nu avem pace'n suflet.

Aceste daruri au fost date de Dumnezeu lumii, la lumină, cu sunet mare, cântând să auză toți, nu pe ascuns, sau înfășurate, numai pentru unii, cum dăm noi oamenii daruri, ci tuturor, celor ce vor a le primi.

Cine n'ar voi să privească asemenea vedenii, cu îngeri, lumină, cântece. Creștinul adevărat le trăește adeva prin credință, în fiecare an. Lumină i se face în suflet, la biserică. Cântările preoților sânt cuvintele îngerilor și simte cum mintea sa se apropie de Dumnezeu, se urcă, către Cel ce a creat-o, spre a-i aduce și el slavă. E transportat, căci e prin credință luminat, ca și cerul în noaptea sfântă.

Biserica este depozitarea acestor daruri. Ea prin puterea dată de Intemeietorul ei, care *se sfărâmă și nu se desparte, se mănâncă pururea și nu se slărșește, ci pe cei ce se împărtășesc, îi sfintește, ⁴⁾* dă aceste daruri credincioșilor.

Știm cât de mult se roagă biserica, pentru ca pacea de sus să se pogoare între oameni și binecuvântarea ei de: „*pace tuturor*“ o dă credincioșilor la toate ierghiile.

Dacă dragostea propovăduită de Mântuitorul, e mai grea de sădit în inimile noastre, apoi pacea o putem mai ușor planta în suflete prin urmarea învățăturilor Lui ⁵⁾.

1) Filip IV 7.

2) Ioan XIV 27.

3) Efes. II 12—18, Ef. II 1—4.

4) Rugăciunea la sfărâmarea sf. Agneț.

5) Mat. VI 25—29, Lc. XII 22—31.

Dar simbolicul Moș-Crăciun, în tradiția poporului e însuși Dumnezeu Tatăl. El aduce prin daruri bucurie copiilor mici, noaptea, nevăzut. Și când dorm le arată grija, ce le poartă de cele ce le lipsesc, haine, ghete, bani și jucării de tot felul.

Orășenii și prețișii culți au înlocuit sub influența obiceiurilor Apusului, pe Moșul Bunic, prin pomul fără glas, cu lumini și podoabe, ce nu mai vorbesc sufletului, ca tradiționalul nostru bătrân cu barba albă și lungă, cojoc pe dos și dăsaga plină cu daruri. Misticismul acesta întrece feeria unui pom luminat și cântat cu cântece tot streine, reci pentru cei mari și melodii în afară de cele bisericesti, sau populare, cum le avem la toate cântecile din aceste sărbători.

Să ne socotim, că mulți copii ar dori să vadă în loc de Moș Crăciunul cu daruri, pe tatăl lor fără daruri, îmbrăcat în haine ostășești, despre care mama lor le-a spus de multe ori, dar nici tatăl nu vine și nici Bunicul peste noapte, că n'a avut mama, cu ce le cumpăra daruri.....

Iată rolul preoției și al creștinilor cu inimă la acest Crăciun.

Dacă vor împlini ei acest rol, îi vor privi micii copilași, aveau ca pe îngerii, ce se pogorau din cer, cântând și aduceau lumii pace și copiilor daruri.

Referent Rădulescu

Mulțămiri

Parohia Cotul Văii, Constanța, aduce mulțămiri următorilor buni creștini pentru donații: Ioan V. Marin Primar și alți 160 credincioși, pentru procurarea a două rânduri odăjdii. Intre aceștia cu sume mai mari, au fost Gh. N. Alexandru, N. N. Dumitrescu, Daniil Bica, Alex. Dogăescu, Ilie Slujitorul și alții. N. Hondreanu cu altă grupă au luat o cruce. Au muncit și au Cor la Biserica din copiii de școală, d-na și d-l Cristea și d-l Antimirescu învățători.

* * *

Schitul „Sf. Cruce“ Derwent-Durostor, mulțamește pioaselor creștine, Vasilica și Olga Mihăilescu din Silistra Strada T. Maiorescu, 17, pentru donația, ce a făcut Monastirii: o vacă cu vițel pentru folosința monahilor și a bolnavilor, cari vin la monastire, aduși de credința în puterea tămăduitoare a Sfintei Cruci.

* * *

Cu adresa No, 56 939 corpul didactic al școlii primare din Nuntași, Constanța, aduce laude și-și exprimă admirația pentru reușita, ce a avut ședința Cercului Cultural Preoțesc în comuna Domniilor-lor.

LEGENDA SFÂNTĂ

Prima Minune a Fiului Mântuitor

Era, dupăuciderea, din ordinul lui Irod, a celor 14.000, de prunci nevinovați.

Lui Iosif, i se arătase din nou în vis, Sfântul Arhanghel Gavriil, zicându-i: „Pericolul a trecut. Ia pruncul și pe mama Lui și întoarce-te la Nazaret“.

Timpul era frumos. O zi senină, cu soarele strălucitor pe cer. Iosif cum se sculă, povesti visul său Maicei Domnului și apoi o luară la drum. Drum lung, greoi și istovitor. Pe la namează-zi, drumeții se opriră, pentru a se ospăta și a se hodini ei și asinul lor.

De ospătat ospăse, dar nu mai aveau apă pentru potolirea setei. Atunci Iosif, așeză pe Maica Fecioară și pe sublimul prunc, sub un palmier pletos din apropierea marginii drumului și o porni în căutarea unui izvor, pentru a-și potoli setea și a aduce apă și Fecioarei.

Dar izvorul cu apă nu se găsea și Iosif întârzia să se întoarcă. Maica Fecioară, rămasă singură cu pruncul sfânt, istovită de oboseala drumului, se culcă cu capul pe iarbă, la tulpina palmierului și adormi adânc.

Pruncul Hristos, văzându-se singur, se desfăcu, din haina în care era acoperit și începu să se joace în iarbă. Apoi puse mânuța Lui Sfântă, pe un vreasc din cele aflate în preajmă și începu să scurme în pământ.

Deodată, tâșni din pământ, un izvor de apă limpede, rece și cristalină.

Pruncul sfânt, impresionat desigur, de actul său divin, se îfri în fugă până la obrazul Maicei Fecioară, grunguind, ținându-se de umărul ei și parcă voia a-i spune ceva. Privia spre locul, de unde începuse a curge izvorul.

Maica Fecioară, trezită brusc din somnul adânc, se uită mirată în juru-i și nu mică îi fu bucuria, când văzu, la doi metri lângă dânsa, un izvor de apă limpede, șerpuind spre vale, sgomotos. Cu buzele arse de sete, se apropie de izvor, făcu mâna căuș și bău apă cu multă poftă. Apoi ridică capul spre cer zicând: „O Tată cerească, binecuvântați fie pașii Fiului Tău, ce mi-ai dat a-l aduce în lume“.

Nu târziu, după aceea sosi și Iosif istovit de oboseală și mai mult de supărare și plin de praf. Cât umblase nu găsisese, nici cea mai mică baltă, cel puțin, să-și ude buzele uscate de sete.

Dar nu apucă să spună cel dintâi cuvânt, când la spatele său auzi sgomotul unui pârâu, cu o apă atât de limpede și cristalină. Pe unde trecuse și cum se întoarse, numai el știa! Vedea acum bine cu ochii, că izvorul avea un pârâu lung și sgomotos, pe care el nu-l văzuse, până ce sosise de față. Dumnezeu rânduise, astfel minunea, ca să fie pătrunsă mai adânc de călăuza Mântuitorului, de Iosif, care în timpul apropiat avea să vadă mai multe și nenumărate minuni săvârșite de sublimul Mântuitor, ce se născuse într-o iesle a vitelor, ca să moară mai apoi, pe cruce.

Nu mai stătu pe gânduri și se repezi să-și potolească setea. Apoi umplu pocalul și veni la Maica Fecioară, nespus de bucuros. Dar Maica Fecioară, băuse de mult, și poate că acum însetase a doua oară! Primi pocalul cu apă și îi zise zâmbind: „Bunul Dumnezeu, care ne-a dat în seamă, pe fiul Său cel iubit, nu ne-a lăsat să murim de sete. În vreme ce dormeam, pruncul a scurmat pământul, de unde a izvorât acest pârâu, ce va rămâne deapureri în istoria lumii creștine“.

Atunci Iosif, se îndreptă cu smerenie din nou către prunc și i se închină zicând:

— „Mulțumescu-ți, ție Doamne, că m'ai învrednicit pe mine păcătosul, să călăuzesc pașii Maicei și Fiului tău iubit, întru care ai bine voit“.

Apoi ajută Maicei Domnului, de s'a suit pe asin, îi puse pruncul în brațe, și o porni la drum. Drumul, ce face parte din atâtea alte drumuri călcate și bătătorite de Fiul Mântuitor, drumuri și locuri, care ne sunt și astăzi atât de scumpe tuturor, celor ce căutăm pe Hristos, celor ce ne svâcnește inima și ni se înseninează fața la auzul atâtor parabole și sublime învățături ale Mântuitorului, cuvinte biblice de foc, pururea vii și de neînlocuit, ce pot face din noi, oameni morți păcatului și vii Bisericii lui Hristos.

AL. PANAITÉ NICOREȘTI

A N U N Ţ

În ziua de 20 Octombrie a. c., s'a stins din viață Econ. Gh. Marinescu, fost 60 ani slujitor al Domnului, în parohia Ceaculomîța. A fost o fire blândă și prieten al tuturor.

Odihnească în pace.

Misionare Realizări

Fapte care vorbesc.

În curs de o săptămână, pe un timp de toamnă umed și rece, pe ceață și vânt, Prea Sfințitul nostru Episcop Gherontie, fără a fi stingherit de acestea, și-a îndeplinit în toate amănunțimile programul de lucru: trei vizite, în trei direcțiuni ale Eparhiei și două consilii, cu debateri importante, prelungite, peste orele de muncă obligatorie.

Vârsta P. S. Sale, pe care totuși o poartă cu vigoare, mersul sigur, ținuta dreaptă ca lumânarea, părul alb ca zăpada, i-ar fi dat dreptul a se mai cruța de o muncă excesivă, dar conștiințiozitatea i-a impus sacrificiul, iar nevoile Eparhiei i-au oțelit forțele.

Ar trebui să ne fie tuturor pildă. Numai cei ce trăesc în imediata-I apropiere și cunosc strădania, ce depune P. S. Să pentru propășirea Episcopiei, pot prețui puterea de muncă, împlinirea tuturor obligațiilor și echitatea soluțiilor, pe care știe să o dea multelor și variatelor chestiuni, ce se ivesc în viața unei Eparhii.

Cerințele oficiale într'un oraș de reședință episcopală și la centru, cum e Constanța, nu se pot îndeplini decât muncind intens, pentru ca Biserica să poată fi prezentă și activă la toate festivitățile oficiale, serbările culturale, patriotice etc., în Constanța și în Eparhie.

Vizita canonică în Parohia Săcele jud. Constanța

În cadrul unei solemnități deosebit de impresionante, la care au participat mulțime de țărani, școlarii recunoscători și autoritățile locale, P. S. Episcop D. D. Gherontie, a vizitat Parohia Săcele, în ziua de Duminică, 5 Noembrie a. c.

Sub razele blânde și melancolice ale soarelui de toamnă, satul îmbrăcat în haină de sărbătoare, aștepta cucernic pe Înaltul său Protector, pe cel mai vrednic urmaș al străluciților Prelați de Tomis și Durostorum. Pretutindenea sa aflau flori presărate, drapelele naționale arborate și arcure de triumf, cu inscripția: „Bine-ați venit, Prea Sfințite Stăpâne“.

N'a lipsit nici impozantul grup de flăcăi călări, cari au întâmpinat pe Înaltul Chiriarch, la 2 km. de sat.

Primarul comunei, a prezentat tradiționala pâine și sare, în mijlocul satului, înconjurat fiind de mult popor. Prin mijlocul unei mulțimi, plină de bucurie, în sunetul clopotelor și în freamătul frenetic de urale al tuturor, P. S. Sa își face intrarea în Biserică. unde corul întona: „Pre Stăpânul și Arhiereul nostru“.

Apoi cu înalta binecuvântare a P. S. Sale, s'a continuat oficierea serviciului divin, de către Părintele Protopop D. Andrei, însoțit fiind de Pr. E. Văduva, paroh, și Arhid. Calistrat, dela Sf. Episcopie.

Răspunsurile au fost date, de corul școlarilor, condus de D-na Dir. F. Ghencea. La sfârșitul Sf. Liturghii, Pr. Paroh a rostit cuvântul de „bun venit“ și a dat raportul de activitatea desfășurată timp de 3 luni, de când a fost trimis la această parohie și roadele culese, mai ales reîntoarcerea la dreapta credință a adventistului N. Uliu precum și gândurile sale de viitor.

Vădit mulțumit de opera culturală și misionară, ce se desfășoară la Săcele, P. S. Sa, a răspuns:

„Iau act cu deplină mulțumire sufletească, de tot ceia ce C. Ta, Părinte Paroh, ai realizat aci, în scurt timp, dar mai ales de reîntoarcerea aceluia fiu, la dreapta credință.

Știu, că și predecesorul cucerniciei tale, a reîntors mai multe suflete la credința noastră strămoșească și chiar aci, în Sf. Biserică, am ascultat și am binecuvântat pe unul dintr'aceștia tânărul Gh. Petcu, la 1 Mai 1938. Muncește, părinte, cu tact, fii cuminte și du mai departe apostolia, ce ți-am încredințat. Ești tânăr, dar bine pregătit, deaceia te-am și trimis aici, în satul mult iubit de mine“.

În cuvinte alese, pline de mireasma bucoavnelor bătrâne și a tradițiilor creștine P. S. Sa arată apoi, cât de mare neajuns prezintă sectele Statului nostru național, făurit cu atâta jertfă de Marii Regi: Carol I, Ferdinand I și Carol al II-lea. Apoi îndeamnă poporul să ajute familiile celor concentrați, să trăiască în armonie, să fie tari în credință și supuși Tronului și Scumpului nostru Rege.

Cuvintele Înaltului Prelat sunt ascultate cu adâncă evlavie de credincioși. Din piepturile tuturor, se aud tainice glasuri: „Să trăiți Prea Sfinte Părinte“... Să ne ajute Dumnezeu“...

La Școala de copii mici.

Dela Biserică, întreaga asistență se îndreaptă către Școala de copii mici, care se află sub Înaltul Patroaj al P. S. Episcop D. D. Gherontie. Clădirea este ridicată din inițiativa Pr. D. Andrei și a D-lor Inv. F. și Gh. Ghencea, cu concursul autorităților comunale și județene din 1936. După inaugurare, Școala a fost înzestrată cu tot materialul didactic și mobilier, prin osârdia P. S. Sale, care a donat și alte ajutoare școlarilor. De data aceasta

însă, gestul creștinesc și național al P. S. Sale, este chiar unic și uimitor.

Aci, P. S. Sa și D-na A. Șerbănescu, Inspectoarea Școalelor de copii mici, din Ținutul „Marea“, sunt primiți de micii școlari cu flori și cântece frumoase.

Intr'o sală mare, frumos împodobită cu flori și tablouri, dintre cari, cele mai importante sunt ale M. S. Regelui Carol II și al P. S. Episcop D. D. Gherontie, corul școalei intonează „Imnul Regal“, pe care numeroasa asistență îl ascultă în picioare. Se cântă apoi: „Pre Stăpânul și Arhiereul nostru“ și un frumos program artistic-cultural se desfășoară în cinstea Înaltului Prelat. Fiecare copilaș rostește câte o poezioară, iar corul lor de îngerași micuți, ridică înnere de slavă și bucurie, către Cel Atotputernic.

Fetița Ana Niculescu, a rostit următoarea dedicație :

Prea Sfințite Stăpâne,

- I. Te-așteptam de multă vreme,
Să ne vii, ocrotitor;
Doamna ne spunea adesea,
Că ești bun și iubitor!
- II. Ai venit ca totdeauna
Încărcat de bunătăți;
Haine ne-ai adus acuma,
La fetițe și băeți.
- III. Și cum să-ți întorc eu darul
Că sunt mică, vai de mine;
M'am gândit: Să rog pe Domnul,
Să te țină: mult și bine.

Apoi D-na Dir. F. Ghencea, aduce respectuoase omagii de recunoștință P. S. Episcop, pentru grija și iubirea, ce o arată școalei, precum și pentru îmbrăcarea celor 73 copii cu uniforme complete și făgăduiește, că va însufla acestor copilași cele mai frumoase virtuți. Deasemenea mulțumește D-nei Inspectoare, pentru îndrumările date și vizita făcută.

Emoționante și plăcute au fost scenele, când copilașii veniau rând pe rând, să primească din mâinele Bunului lor Protector, acele uniforme, cari vor ține locul de haine de sărbătoare și cari au înveselit nu numai pe copilașii nevinovați, dar și pe părinții lor, atât de împovărați și îngrijorați. Unul râde, altul plânge și toți cu hainele în mâini, aleargă la părinți, ca să-i îmbrace, iar P. S. Sa, cu blândețea, dragostea părintească și comunicativitatea ce-l caracterizează, are pentru fiecare copil, un cuvânt nou, dulce și mângâietor, o întrebare sau o glumă, care stârnesc veselie pe frunțile tuturor.

**P. S. Episcop Gherontie în mijlocul copiilor îmbrăcați
cu hainle noi donate de P. S. S.**

Dintr'o inițiativă spontană și unanimă, ca o recunoștință pentru sacrificiul făcut de P. S. Sa. Sfatul Căminului Cultural a hotărât, ca acest Cămin să poarte numele P. S. Sale.

În acest scop, primul ia cuvântul Pr. E. Văduva, care în numele enoriașilor, roagă pe P. S. Sa, ca, instituția cea mai înaltă, creată de M. S. Regele Carol II, și care este Căminul Cultural, să poarte numele de „Episcopul Gherontie“.

În acest sens a vorbit și Inv. Gh. Ghencea în numele Căminului Cultural, înființat la 6 Decembrie 1938 de Pr. D. Andrei, cu concursul învățătorilor, arată, care-i scopul acestui cămin și motivele puternice, ce i-au determinat la luarea acestei hotărâri, rugând pe P. S. Sa să accepte.

Apoi a luat cuvântul Pr. D. Andrei, Protopop, fost paroh al Com. Săcele. Sf. Sa spune, că se educă tineretul nu numai prin cuvinte, dar și prin prezentarea figurei, vieții, culturii și înaltelor calități ale diferitelor personalități. În chipul acesta câștigă frumoase roade. Acest principiu i-a determinat și pe cei dela Săcele, ca figura, viața și numele P. S. Voastră să fie veșnic cu ei, să rămână legat de o operă, să le fie totdeauna călăuzitoare și îndrumătoare.

Descriind apoi, înaltul gest al P. S. Sale, de a ajuta o școală,

prin astfel de danii, arată că atât personal, cât și toți cei din Săcele, cari au înțeles înaltul comandament al vremurilor, vor fi adânc recunoscători. În încheere arată că, Săcele este un fericit colț de pământ dobrogean, care binemeritând înalta protejere a P. S. Episcop, va avea un frumos viitor.

La sfârșitul serbării înaltul Prelat a intrat în mijlocul copiilor și cu blândețea, cu care este înzestrat, a arătat tuturor, darul ce-l poate face acestor școlari.

Adresându-se sătenilor le spune că, de mult a dorit să mai vină la ei, dar munca și timpul nu i-au permis. Totuși ei au fost prezenți în sufletul său, i-a iubit pe toți deopotrivă, iar acum se bucură, că-i poate vedea din nou.

Relevând activitatea plină de roade a fostului paroh al Comunei, actualul protoiereu D. Andrei, sericește ceasul de acum 11 ani, când l'a trimis la Săcele, ca păstor sufletesc și arată, că acum l'a transferat la Constanța, ca o recompensă a zelului depus aci, unde, împreună cu învățătorii și fruntașii comunei, au reușit să ridice satul la un nivel cultural și edilitar, care poate servi drept pildă și îndemn și altor sate dobrogene. Datorită acestei activități azi, comuna Săcele e cunoscută și mult mai apreciată, ca în trecutul apropiat.

Apoi P. S. Sa face o incursiune în trecut, arătând ce l-a determinat să ia sub înalta sa oblăduire această școală și bucuria pe care a avut-o însuși D-l Ministru D. V. Toni, la auzul acestei vești, spunându-i:

„Când toți Prelații Țării noastre vor lua sub a lor aripă „școalele noastre, atunci și generația de mâine va fi mult mai „superioară“.

Apreciază munca și loialitatea Fan. Inv. Ghencea, pe care Prea Sf. Sa o dă ca exemplu și altora. Copiilor le dă mai multe sfaturi părintești și le făgăduiește și alte daruri, de vor fi cuminți și muncitori.

Referindu-se la propunerea făcută de Pr. Paroh Văduva, D-l Inv. Ghencea și Pr. Protopop Andrei, de a accepta ca, numele P. S. Sale să fie numele Căminului Cultural, P. S. Sa a primit cu plăcere acest lucru și asigurându-i de toată sollicitudinea, le dă înalta binecuvântare și aprobare.

Făcând apoi apologia acestei instituții de cultură, pornită din înalta inițiativă a M. S. Regelui Carol II, îndeamnă pe săteni să asculte sfaturile tuturor autorităților, ca astfel să fie la înălțimea așteptărilor aceleia, care veghează la liniștea țării și paza fruntariilor naționale.

În încheiere, P. S. Sa a mulțumit tuturor aceluia, cari au contribuit cu munca lor, la ridicarea școlii, la buna stare materială culturală și spirituală a comunei, îndemnându-i să depună aceiași sârguință mai departe și vor avea cele mai frumoase roade, mai ales că, urmașul Pr. Andrei, este bine pregătit și tuturor le va fi de un real folos, în orice împrejurare.

Ședința festivă a Căminului Cultural

La orele 4 p. m., a avut loc în clădirea Primăriei satului, ședința festivă a Căminului Cultural, la care a luat parte foarte mult popor și care a fost prezidată de Înaltul Prelat. În numele Sfatului d. Inv. Ghencea, a dat citire procesului-verbal, prin, care se hotărăște să se dea Căminului, numele de „Episcopul Gherontie“.

Actul a fost înmănat P. S. Sale, în aplauzele tuturor.

Pr. E. Văduva a făcut o dare de seamă a activității desfășurate, dela înființare și până azi. Sf. Sa remarcă loialitatea cu care cetățenii au răspuns, dând ajutoare familiilor concentraților, cum și diferite obiecte pentru armată.

A mai luat cuvântul: Pr. Protopop Andrei, D-l Primar Tofan, D-l Ag. Trandaf și locuitorul Gh. Petcu.

P. S. Episcop Gherontie în mijlocul sfatului Căminului „Episcopul Gherontie“

Acesta a făcut o impresionantă destăinuire, arătând cum a căzut în rătăcirea adventistă. Cu lacrimi în ochi, a declarat că în urma propagandei misionare desfășurată de Pr. Andrei și a cărților citite dela Sf. Sa, s'a convins de erezia în care căzuse și s'a întors la dreapta credință, el, familia sa și alte familii din sat. D-sa a promis că va fi un bun colaborator al noului preot paroh.

Tuturor le-a răspuns P.-S. Episcop. Cu o vie satisfacție dă

binecuvântarea arhierescă celui reîntors la credința strămoșească. Apoi a mulțumit din nou tuturor sătenilor și conducătorilor comunei, pentru armonia în care trăesc și munca, ce o depun, pentru Țară și Biserică.

Prea Sf. Sa a donat 5000 lei ca prim fond pentru Cămin, sumă ce va fi vărsată anual, pentru ridicarea unui local propriu. Donația este primită cu aplauze și toți sătenii au cântat în cor „mulți ani trăiască“.

Sedința Căminului s'a încheiat printr'o caldă manifestație pentru M. S. Regele Carol II și pentru P. S. Episcopul D. D. Gherontie, ovaționați îndelung de sutele de săteni adunați aci.

PROT. D ANDREI

Sfințirea unei Biserici

8 Noembrie 1939... Zi excepțională de toamnă timpurie, prevestitoare de mare bucurie, pe un fond de azur și raze scânteietoare de soare palid.

Ziua Sfinților Voevozi ai oștilor cerești, zi de hotar în ale credinții creștine, zi de încununare a muncii închinată binelui obștesc, zi hărăzită de Pronia Cerului a fi și rămâne pentru parohia Valea Seacă întreit sfântă și memorabilă.

Ziua sfințirii Bisericii ridicată aici, prin dărnicia mărinimoasă a familiei D-nei și D-lui Ion Ichim, din orașul Constanța, cu concursul ienoriașilor și a multora din numeroși cunoscuți, prieteni și rude a amintitei familii, creștină prin fapte grăitoare și nu numai prin tradiție, ca cele mai multe de astăzi.

Această Biseriță, care reprezintă un mozaic de artă în exterior, a rezervat parohiei Valea Seacă, în prima sărbătoare închinată Sfinților Ingeri, onoarea de a îmbrăca haină de sărbătoare, chemându-și lîi întru întâmpinarea Prințului Bisericii, din această parte a Țării, Prea Sfințitul Episcop Domn Domn Gherontie, care, sfidând distanța și oboseala, venea aci — ca prin rugăciuni — să sfințească încă o Biserică, invocând harul sfințitor al Sfântului Duh, însoțit fiind de cel mai distins și credincios sfetnic, Consilier Referent Preot Arghir Vărnăv, C. Ivănescu, funcționar în Cancelaria Sf. Episcopiei, Pr. D. Popescu etc.

Fete îmbujorate, brațe cu flori, satul întreg, în frunte cu autoritățile respective și Protoiereul județului Constanța Pr. M. Buric — în ritm de pas cadentat al celor 14 călăreți, care escortau mașina și în mlădieri de spirituală transfigurare a imnului arhieresc, executat de Corul Bisericii dela Basarabi — au primit pe Stăpânul și Arhierul nostru Domn Domn Gherontie, cu tradiționala pâine și sare, oferită de Primarul Comunii.

Prea Sfințitul descinde din mașină. Se fac recomandările. O elevă străjeră îi oferă un buchet de flori, în numele școlii primare, iar D-l Păunescu — învățător — dă raportul.

După acestea, urcându-se în mașină, în mers domol, pornește spre Biserică, care, frumos pavuază în exterior, și scâldată de lumină în interior, tresaltă ca și altă dată cetatea Ierusalimului, la vederea Prea Sfințitului Episcop, primit la ușa de intrare cu Sfânta Cruce și Evanghelie, de Cuc. Preot D. Chirilă dela parohia Basarabi, asistat de Părintele Paroh Gh. Popa.

În modulațiile succesive, melodice și cromatice ale Acsionului „Cuvine-se cu adevărat“, executat de D-l Raicu director al Școlii de Cântăreți, Prea Sfințitul Episcop, fascinat de ceea ce vede ochii și auzea urechile, pășește în interiorul Bisericii, pios binecuvântând poporul și închinându-se în miros de tămâie și acorduri de muzicale rugăciuni, purtate pe aripi de Heruvim și Serafim, către Creatorul tuturor celor văzute și nevăzute: Dumnezeu.

În continuare, urmează — cu fastul cuvenit, aureolat de vocea măeastră și figura majestoasă a Prea Sfințitului — slujba de sfințire a acestei Biserici, în fruntea unui sobor, format din Cucernicii Preoți: Arghir Vârnav, Referent, D. Popescu, Dumitru Chirilă, Diacon Calistrat Lăcătuș.

„Deschide-ți voi boeri porțile și va intra Impăratul slavei“, cântat de Prelatul Bisericii Dobrogene, a cutremurat străfundul sufletului creștin, deschizând odată cu ușa Bisericii, ușa zăvorâtă a multor inimi pervertite și pornite pe panta păcatului și a morții și ridicându-le la o înaltă elevațiune, într'o atmosferă nevițiată și deci reconfortantă sub acest raport.

În asistența a sute de credincioși, emoționați până la lacrimi de bucurie, Sfințirea Bisericii e continuată de oficierea Sfintei Liturghii, centrul cultului divin.

În partea finală a acestei Dumnezești slujbe, Prea Sfințitul Episcop, a hirotesit pe Cucer. Preot Gh. Popa-Paroh, pentru merite de a fi activat la ridicarea acestei Biserici, în Sachelar, grad bisericesc onorific.

Părintele Paroh Gh. Popa, găsește oportun să-și citească raportul, referitor la situația religios-moral a parohiei, amintind și de greutățile întâmpinate în ridicarea Bisericii. Subliniază sprijinul material și moral, dat de familia D-na și D-l Ichim, socotiți și pe drept cuvânt, ctitori ai acestei Biserici, ca o inimă recunoștință pentru munca rodnică și jefele făcute pentru realizarea acestei opere de salvagardare sufletească a enoriașilor din Valea Seacă.

În cuvinte de căldură părintească și duh evanghelic, Prea Sfințitul Episcop elogiază opera și pe ctitorii ei D-na și D-l I. Ichim, făcând o scurtă expunere a împrejurărilor în care a luat ființă această parohie, asupra căreia a veghiat Dumnezeu și „trimis-a om cu numele de Ioan“ să împlinească cu prisosință — din casetă personală — ceea ce puterile slabe ale enoriașilor din Valea Seacă n'ar fi putut — deocamdată — realiza.

Gestul acestora, accentuează Prea Sfințitul, merită să fie ad-

mirat și imitat. Ctitori ai acestei Biserici, ei sunt și părinții sufletesti ai generațiilor de azi și mâine, care își vor face educația religioasă la umbra acestui Altar de pace, de dragoste creștină și liniște sufletească, corolarul virtuților patriarhale din veacuri. Cinste, laudă și binecuvântare, Domniilor lor.

În vremurile acestea de convulsii internaționale, de război al nervilor și nesiguranță al clipelor, se cuvine să ne îndreptăm gândul către conservatorul destinelor istorice ale Neamului nostru, M. S. Regele Carol II, rugând pe Dumnezeu să ni-l țină pe deplin sănătos, pentru siguranța și propășirea Patriei în cadrul păcii propoveduită de Biserica creștină ortodoxă română.

Urmează împărțirea Sfintei Anafore, de chiar Prea Sfințitul Episcop, care împărtășește tuturor cuvinte de îmbărbătare și mângâiere, din comoara de aur a sufletului Prea Sfinției Sale.

În frunte cu toată asistența, la ora 1 1/2 p. m.. Prea Sfințitul trece într'un salon al școlii, unde era pregătită masa de sfințire și de hram al Bisericii.

Într'o atmosferă de sărbătoare spirituală și emoție religioasă, manifestată pe fețele tuturor, Prea Sfințitul Episcop, la timp potrivit, ia cuvântul, toastând pentru Suveran, scoțând în partea ultimă, meritele D-nei și D-lui Ion Ichim în construcția Bisericii, acum sfințită.

Prea Cucer. Preot Arghir Vârnab, în cuvinte simțite și respectoase, remarcă opera vastă întreprinsă de Prea Sfințitul Episcop în Eparhie, elogiind persoana Prea Sfințitului și asigurându-l de dragostea și devotamentul tuturor celor prezenți, satisfăcuți a-l avea în fruntea treburilor obștești, sufletești, încă mulți și nenumărați ani, cu deplină sănătate.

Mai vorbește Părintele Protoiereu Mihail Buric, care se asociază celor spuse de antevorbitorul său, și în numele oficiului pe care-l conduce, drept omagiu, pentru strădaniile, pe care le face întru înlăturarea piedicilor, ce se pun în calea dezvoltării și înfloririi Eparhiei, oferă Prea Sfințitului sentimente de înaltă considerație, dragoste și devotament.

Ultimul ia cuvântul D-l Ion Ichim — ctitor — care, în cuvinte alese, și-a mărturisit dragostea de Casa Domnului și bucuria de a-l fi învrednicit Dumnezeu, să ridice și să sfințească această modestă Biserică. Mulțumește Prea Sfințitului pentru cinstea de a fi venit personal s'o sfințească, mulțumește de asemenea tuturor prietenilor, rudelor și cunoscuților, care l-au sprijinit în desăvârșirea acestei opere creștine, precum și Părintelui Paroh Gh. Popa.

În această atmosferă caldă, de cordialitate și dragoste în jurul Prea Sfințitului Episcop, agapa s'a sfârșit.

Soarele domol, își continuă drumul către sfințitul zilei, prevestind o seară răcoroasă de toamnă rodnică.

Prea Sfințitul, cu distincții însoțitori, în manifestările de simpatie, admirație și dragoste ale enoriașilor, binecuvintează pe

cei care rămân cu amintirea celor mai plăcute clipe trăite împreună Ierarhului Dobrogean, și plăcut impresionat de măreția clipelor, își ia rămas bun, urcându-se în mașină și pornind, în strigăte de ura și intonarea imnului arhieresc, la Constanța orașul de reședință al Eparhiei Tomis-ului.

ASISTENT

Vizita canonică a P. S. Episcop Gherontie în jud. Constanța

Renunțând la pregătirile și fastul, la cari-I dă dreptul înalta sa calitate, P. S. Episcop Gherontie a făcut o inspecție inopinată, spre a constata zelul și devotamentul subalternilor săi și a vedea personal, cum se aplică pe teren dispozițiile centrului eparhial și rezultatele obținute de preoți în activitatea lor pastorală.

Duminică 12 Noembrie, P. S. Sa însoțit de Consilierii Referenți Economii Constantin Staicu și Marin Rădulescu, a plecat la ora 8 dimineața cu mașina, în direcțiunea N. V. a jud. Constanța. Vizitele canonice inopinate sînt ocazia cea mai nimerită a constata realitatea, pe când la cele anunțate, toți se pregătesc și ies bine.

P. S. Episcop a ținut asemenea, să nu deranjeze pe nimeni cu nimic și ca de obicei, să fie obiectiv și imparțial în aprecierea celor constatate, precum și în măsurile, ce trebuiesc luate în urmă, după caz. Prima parohie din cale a fost *Ferdinand I.* Paroh Preot D. Vâlcu. P. S. Episcop a inspectat Sf. Altar și după închinare, a binecuvântat pe cei de față. A trecut apoi în strana arhierescă și în timp ce asculta expunerea stării religioase a parohiei, alcătuirile și ce ar mai trebui de făcut, dela preotul paroh, Consilierii Referenți cercetau starea lucrurilor din biserică. La pangar lumânări din fabrica eparhială. Biblioteca neinventariată și fără registru de cetitori. Biserica este falnică și bine întreținută, dar fără pictură. Casă parohială frumoasă.

În acea zi ținea ședință cercul pastoral și la ora 9 când am plecat, nu venise nici un preot și nici nu se pregătise pentru proscomidie.

De toate acestea s'a încheiat proces-verbal în condica de inspecții a parohiei, dându-se și îndrumări pentru viitor. Aceasta s'a făcut la toate parohiile. S'a constatat că de 10 ani, parohia *Ferdinand I.*, nu fusese inspectată de nici un protopop.

Parohia Carol I., Paroh Preotul V. Gheorghiuță, un bun slujitor, oficia Sf. Liturghie. Cântărețul practicant, nu cunoaște tehnica muzicii bisericești. Slaba retribuție nu atrage candidați la această meserie, ceea ce e însemnată pagubă pentru Biserică. P. S. Episcop atrage atențiunea asupra formulei de pomenire a familiei regale, zisă fără Măria Sa Marele Voevod Mihai, care se

impune a fi adăogat acum, când a devenit major. Asemenea P. S. Episcop observă, că nu mai trebuie adăogat la pomenire: Regele nostru Carol al II și atributul „al României“, chiar dacă se obișnuiește undeva, fiind un pleonasm.

Lumânările de parafină făcuseră mult fum în Biserică. Biblioteca n'are.

Parohia Dorobanțu Paroh Preotul Sâmpetru. Deși trebuia să fie la ședința cercului Ferdinand I, s'a dus către ora 11, după ce oficiase Sf. Liturghie în parohia sa.

În biserică neorînduală, ca după un serviciu făcut în grabă. Pe sfântul prestol cele necesare sf. botez, ceiace arată lipsa de respect, fiind cunoscut de toți, că acolo nu poate sta asemenea obiecte. În altar o masă în dreptul sfintei cruci, cu lucruri răvășite și un epitrahil cu totul degradat pentru a mai fi întrebuițat la oficiile divine. S'a luat la sfânta Episcopie. Serviciul divin în biserică ortodoxă e fastuos și prin odoarele de preț, cari se întrebuițează în cult, de accia trebuie deosebită atenție dată și lucrurilor din biserică.

Biserica bună. Casa parohială asemenea, dar prea aproape de biserică și dă loc paserilor a intra în curtea ei, făcând stricăciuni plantațiilor și murdărie.

S'a dispus a se despărți mai bine casa de biserică.

La pangar s'au găsit 2 kilograme lumânări de parafină, care s'au ridicat, spre a se da în schimb dela Sf. Episcopie. Biblioteca parohială în neregulă. S'au luat măsuri de îndreptare.

Parohia Gălbiori. Paroh preotul I. Ciorbaru. Nu locuiește în parohie, ci la filiala Băltăgești. Sub motiv că e la cerc, n'a fost la biserică, dar nici la Cerc la Crișana n'a fost.

Biserica curată, dar nezugrăvită. Curtea trebuie amenajată. S'au găsit la pangar cc. $\frac{1}{2}$ kgr. lumânări de parafină, care s'au ridicat, spre a se da în schimb dela Sf. Episcopie. Biblioteca parohială n'are.

Parohia Crișan. Paroh Preot M. Urseanu. P. S. Episcop a ajuns acolo către ora 12. În acea zi era ședință de Cerc și preotul E. Manea-Dunărea îi ținea predica, explicând evanghelia zilei, despre bogatul căruia îi rodise țarina. A vorbit apoi preoților și credincioșilor P. S. Episcop, arătându-și satisfacția, că preoții sunt la datorie și-și îndeplinesc rolul de îndrumători și luminători ai poporului. A binecuvântat pe credincioși, cari erau în număr mare. I-a sfătuit a fi tari în credință și a asculta de conducătorii statului. Să iubim și să urmăm pe înțeleptul nostru Rege, a spus P. S. Sa, mai ales în aceste timpuri turburi. Să facem zid de apărare în jurul Lui și să fim uniți. Să avem credință, că Dumnezeu, care a ajutat pe părinții noștri, va ajuta și nouă să eșim cu bine din evenimentele, ce neliniștesc toată lumea.

Din partea preoților a răspuns președintele Preot T. Tobă, arătând marea bucurie, de care sînt pătrunși preoții și credincioșii, când părintele lor sufletește îi vizitează și cercetează la ei acasă.

P. S. Episcop a luat masa cu preoții cercului în casa parohului respectiv, în o atmosferă părintească, dând sfaturi și ascultând doleanțele preoților. A cercetat pe fiecare în parte despre activitatea depusă în parohiile respective, încurajându-i și făgăduindu-le tot sprijinul său moral și că va interveni la autorități, pentru satisfacerea cererilor juste și de folos bisericii și poporului.

Consilierii Referenți au luat parte și la serbarea publică, unde erau mulți credincioși.

Filiala Horia, parohia Tichilești. Preot Gh. Răileanu, hirotont numai de câteva luni la acea parohie; a făcut din nou, curtea Bisericii; a vopsit și curățit pe din afară și dinăuntru Biserica. Deși filială, dar are toate cele necesare cultului. Pangarul funcționează cu lumânări de ceară, din fabrica Sf. Episcopii. Bibliotecă n'are.

La auzul clopotului, vin mulți credincioși la biserică și aduc mulțumiri P. S. Episcop, că le-a trimis un preot de trecătoare. După cuvântul de bun sosit al preotului, răspunde P. S. Episcop spunând că a venit să-și vadă copilul, ce l-a trimis departe și se bucură de cele auzite.

Parohia Hârșova. Preot Al. Poțincu. Se însêrase. Biserică monumentală și așezată pe poziție înaltă. Aceasta îi dă o priveliște de pitoresc. În față la câteva zeci de metri Dunărea, cu ostrovul îmbrăcat în verdeață. Orașul se vede ca o panoramă, mai ales în seara liniștită și senină, cum era aceia. Pentru un oraș cu 4—5 mii locuitori, deși mai sunt și streini, e prea puțin un preot și o biserică. Biserica e tot ce e mai frumos în acel orașel. Coloanele de piatră dela intrare, bolțile și stâlpii dinăuntru, impresionează pe oricine intră în ea.

P. S. Episcop, de mai multe ori, a exclamat admirația pentru un asemenea sf. locaș, cu o acustică ce desfată auzul. I-a dat epitetul de catedrală, care dacă ar fi înpodobită și îngrijită după merit, ar fi un adevărat giuvaer, un tezaur, un muzeu. Închisoarea de grilaj de fier pe postament de piatră îi mărește imponenta.

Lumânări n'a avut decât un pachet de cele mari, neîncept, de parafină. Bibliotecă asemenea lipsă. Loc de muncă pentru iubitorii de misionarism.

Satisfăcut de munca depusă și roadele recoltate, ne având cel mai mic semn de oboseală, la ora 8 seara P. S. Episcop s'a înapoiat la reședință, dând dispoziții de a se aduce la îndeplinire, cele ce a constatat.

R.

Jertfa Curată

Dese ori, prin viu grai și în scris, prin ordine și decizii, Prea Sfințitul nostru Episcop D. D. Gherontie a invitat pe frații preoți, de a face atenți pe enoriași, despre rostul și însemnătatea lumânărilor de ceară curată în Biserică, precum și a relexelor ce decurg din întrebuintărea lumânărilor false.

În acest scop, ne-am hotărât și noi, pentru folosul zidirii noastre sufletești, de a lămuri pe creștini, pentru ce trebuie să aducă la Biserică, numai lumânări de ceară curată.

I. Lumânările - luminile - închipuiesc lumina dumnezeiască, care luminează cugetele și sufletele oamenilor. Dumnezeu nostru este Dumnezeu luminilor. „Dumnezeu este lumina și nici întunericul nu L-a cuprins“. (Ioan I. 5) „El este lumina lumii“. (Ioan VIII. 12) Domnul Nostru Iisus Hristos este „Lumina cea adevărată, care luminează pe tot omul, ce vine în lume“.

Creștinul când aprinde deci, lumânarea sa, să știe că această lumină închipue lumina cerească, lumina care vine dela părintele luminilor. El trebuie să fie atent, că are lângă el pe domnul Hristos, Lumina cea adevărată, care îi luminează mințea și cele din lăuntru al inimii sale.

Și dacă lumânarea închipue Lumina dumnezeiască, pe Domnul Hristos, Lumina cea adevărată care-i luminează mințea și cele din lăuntru ale inimii sale. Și dacă lumânarea închipue lumina dumnezeiască, pe Domnul Hristos și veșnică, cum se găsesc creștini în zilele noastre, cari aduc la Biserică lumânări necurate, false?

Ce nesocotință este aceasta, de a se aprinde în Biserica Dumnezeului luminilor, asemenea necurate lumini!

Ce jignire adusă Majestății Dumnezești, prin aprinderea unor lumânări false, care scot fum, împrăștiie miros greu și înegresc Sf. Icoane! Poate primi împăratul ceresc astfel de jertfa necurată?

II. Lumânarea, ce aprindem, mai este și simbolul luminii, ce ne vine în viață dela Prea Sf. Născătoare de Dumnezeu și Maica Luminii, Sf. Fecioară Maria este fără de prihană și mai curată decât strălucirile Soarelui, mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii.

Cum s'ar putea aduce și aprinde Sf. Fecioară Maria, care este întruparea curăției și a fecioriei, lumânare plină de amestecuri neîngăduite?

Cine poate îndrăzni să aducă dar necurat Aceleia, care este „stea cu totul luminoasă“ și mai sfântă decât toți sfinții?

Ruga, ce facem Maicii Domnului, trebuie s'o însoțim de darul lumânărilor de ceară curată, dacă ținem ca ruga și jertfa noastră, să fie bine primite.

III. Lumânarea mai închipue și lumina Sfântului Duh, care s'a pogorît asupra Sf. Apostoli, în limbi de foc, limbi de lumină în ziua Cincizecimeii. Această lumină ne luminează și pe noi creștinii, ca să cunoaștem adevărul și binele. Prin lumina Sf. Duh dobândim noi duhul cunoștinții și al înțelegerii, duhul înțelepciunii. Așa dar lumânarea, simbolul luminii Sf. Duh, nu poate fi necurată. Greșesc amarnic, acei creștini, cari aprind în Biserici lumânări false, tăgăduind prin aceasta credința și cinstirea, ce trebuie să aducă Sfântului Duh.

IV. Lumânarea mai închipue și steaua dela răsărit, care a luminat calea magilor, până a aflat pe pruncul Iisus. Această stea vestea lumii Nașterea Domnului Iisus Hristos „a răsărit lumii lumina cunoștinței.

Așa dar, lumânarea care închipue steaua dela răsărit, trebuie să fie lumină curată și vie, care să poată lumina calea credincioșilor, cari vin la Biserică să se închine Fiului lui Dumnezeu, iar nu lumânare falsă, care face fum și întunecă zarea.

V. Lumânarea mai închipue credința, care luminează mintea întru cunoașterea adevărilor religioase.

Lumânarea pe care o aprinde credinciosul, vorbește despre credința și viața lui creștină. Dacă ea este curată, dovedește o credință vie. Lumânarea falsă și ieftină, înseamnă credință deșartă, viață fără preț înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Dacă este așa, când vii la Biserică, să aduci lui Dumnezeu lumânare de ceară curată, care să vorbească Domnului și celorlalți creștini, de credința ta și de curăția vieții tale creștinești.

VI. Cugetând înțelept și creștinește, nu se cuvine a i se aduce lui Dumnezeu, lumânări necurate, false. Jertfa trebuie adusă din ce avem mai bun și mai ales. Nu mulțimea și mărimea lucrurilor date în dar, bucură pe cineva, ci frumusețea și bunătatea lor.

Cum putem să ne închipuim noi, că Dumnezeu ar primi ca jertfă, lumânări false, făcute din rășină și sacăz și alte necurății cari scot fum mult și miros greu, ce te înneacă, oricât de multe și mari ar fi lumânările aduse? Asemenea jertfă nu este primită.

Darul lumânărilor curate este însă bine primit, chiar când el este mai mic, adică când noi aducem la Biserică lumânări mai puține, sau mai mici, după putința fiecăruia. Nu la cât aducem, ci la ce aducem, se uită Dumnezeu.

VII. Peste toate acestea, să ne mai gândim și la pagubele, cari se aduc Sf. Biserici, prin afumarea și înegrirea icoanelor, a picturilor de pe pereți, a odăjdiilor și a tuturor lucrurilor bisericesti.

Pe cât este de frumos și plăcut, când aduci la Biserică lumânări de ceară curată, cu lumină dulce, lină, cu miros frumos și fără fum, pe atât de nînțelept și nelegiuit, ca să aduci lumânări false, pe cari le plătești ieftin, dar cari produc mari pagube Bisericii.

Ținând seamă de toate acestea, se va mai găsi oare și de acum înainte creștini, cari să mai vină la Biserică cu lumânări false, aducând prin aceasta încă ocară lui Dumnezeu și sie-și osândă?

Incheem cu ferma convingere, că toți creștinii din această Eparhie, vor fi pătrunși de sfaturile înțelepte ale Prea Sfințitului nostru Episcop și de strădania de a înființa fabrica de lumânări de ceară curată „Tomis“, distribuind tuturor parohiilor cantități suficiente de lumânări, având astfel la îndemână, toți fiii credincioși ai Prea Sfinției Sale, creștinii adevărați, lumânări curate, ca să poată aduce la Biserică oricând jertfă curată, dar, primită de Dumnezeu.

Pr. V. ANDREESCU

Protopop

Recenzii

Teologia practică, se părea, rămăsese în urma vremii, cu opere reprezentative, atât aiurea, cât, și mai ales, la noi, unde, afară de cele câteva scrieri ale Pr. Prof. Vintilescu, dela Universitatea din București, mai că de mult n'au mai apărut niscai lucrări de reală și neconstată valoare. Afară, bineînțeles, de cum am mai scris aici, epocala operă a P. S. nostru vlădica, Gherontie, „In drumătorul Liturgic“. Care, sine ira et studio, reprezintă quintesența Teologiei Practice românești și monumentul ei actual.

Iată, am în față, două opuri ardelene, primite, recent, dela Sibiu, și savurate ntr'o lectură care te fură, indentificându-te cu gândurile și legitimizele idealuri ale autorului. Unul, de extensiune apreciabilă, cuprinzând peste 300 pagini, este: „*Hristos și mântuirea sulletească a orășenilor*“ — celalt, de extensiune mai redusă, poartă titlul, nu mai puțin actual: „*Pentru o mai bună pregătire a viitorilor preoți*“.

Autorul este cunoscutul profesor de Teologie dela Academia Teologică din Sibiu — „Andreiana“ — emerit doctor în Teologie, cu subiectul, de specialitate: „Contribuții la problema conducerii pastorale în orașe, și sânguitor cercetător al problemelor teologice actuale, dela noi și de aiurea, Preotul Spiridon Cânt. a.

Bibliografia primului op este, cum se obișnuiește în studiile întreprinse de frații de peste Carpați, deadreptul impresionant de bogată și variată: română, franceză, germană și, ceace-i extrem de interesant, și grecească. Reviste de specialitate, locale, românești, și streine, de peste hotare, au fost urmărite și spicuite cu talent și erudiție.

Cartea se împarte în trei părți de întinderi variate: Pro-

blema conducerii pastorale a orașenilor — Problema socială, religioasă și morală a locuitorilor dela orașe — și Mijloace și metode pastorale pentru îndreptarea sufletească a locuitorilor din orașe.

Nu s'ar putea, poate, concepe nici probleme mai de acută actualitate, pentru asprele vremi, pe cari le trăim, nici o tratare a lor mai talentată, mai amplă, mai complectă și mai clară. Pentru fiecare preot a lui Christos, în față și'n luptă cu dezagregantele curente, care mișună în lumea fabricilor urbane, în mulțimile cartierelor orașenești și chiar în blocurile, adesea „văruițe“, închizând tot felul de rosturi ticăloase. Cartea Părintelui Dr. Spiridon Câdea este un adevărat „Vade mecum“ pastoral — un dicționar, credincios și complet al întreprinderilor mântuitoare de suflete, în lumea, expusă, orașenească,

— Și, reflectați-vă vreodată asupra însemnătății, desigur capitale, a pastorației urbane, în vremi ca acestea, când urbele aglomerează câteodată, mai că jumătăți din numărul popoarelor din unele țări? — Datu-v'ăți seama de extraordinara influență a orașelor asupra satelor, acum, când tot felul de mijloace de locomotie apropie unele de altele și când interesele, de toate ordinele, ale unora și ale altora, se imixtează mai că zi de zi? Ajuns-ați la concluzia, perfect prinsă, la care ajunge autorul, că... „prin păstorirea directă a orașelor, șe păstoresc, în mare măsură, în formă indirectă, și satele, se păstoresc toți cetățenii țării? Veți înțelege, în acest caz, că „păstorirea sufletească a orașelor a devenit o problemă importantă și pentru țara noastră“ și că ea interesează, în prim plan, preoțimea ortodoxiei românești.

Se cercetează în partea a doua a cărții, poziția generală și cea față de biserică, a intelectualilor urbani, a muncitorilor și a clasei mijlocii, identificându-se, cu competență, cauzele decadentii vieții familiare, menționându-se metoda greșită a școlii moderne, prinzându-se datele neprielnice ale mediului urban pentru viața religioasă, arătându-se înclinarea spre trăire în imoralitate și semnalându-se cetuzele, pe categorii: pentru intelectuali, muncitori și mijlocie.

Se preconizează, cu amănunte de metodă, mijloacele de îndreptare și calea spre o pastorație pozitivă. Ele privesc în general vorbind, instituțiile fundamentale ale societății: viața familiară, instrucția și educația religioasă în școală. Și pastorația colectivă, care să se întreprindă prin mijloacele cultului, societăților religioase, presei și literaturii, cinematografului și radio-ului — simultan cu pastorația individuală, prin mijloacele: contactul preotului cu credincioșii, taina mărturisirii, fișele pastorale, vizitele pastorale, caritatea, apostolatul laic.

Asupra apostolatului laic, la noi încă necunoscut, se dau date de tot interesul, cu privire la așa zisa „Acțiune catolică“, alcătuită și lucrând, cu o centrală la Roma, în multe părți ale catolicismului apusean. Ele sunt de însemnătate capitală pentru

o acțiune pastorală, întreprinsă pe tot cuprinsul României Mari, încât, se impun a fi studiate, pentru pregătirea spiritelor în sensul unei inițiative comune.

Cartea Părintelui Dr. Spiridon Câdea, profesor la Academia Teologică din Sibiu, pune probleme noi și ne situează în fața unor grele, dar imperioase, îndatoriri pastorale, care se impun, cu imperativul categoric, preoțimii noastre orașenești. Ea nu trebuie să lipsească din mâna și din casa niciunui preot al lui Christos. Costă 140 lei și se poate comanda la autor, la Sibiu.

* * *

În „Pentru o mai bună pregătire a viitorilor preoți”, se cere ca preoțimea să fie pregătită într'un chip special și formată după un sistem nou, pe baza unui program, care s'o facă aptă pentru conducerea sufletească a lumii contemporane. Greșelile de până acum, în pregătirea clerului, ar fi — după Părintele Câdea — lipsa totală a oricărei selecționări, lipsa alegerii candidaților — prea marea indulgență din timpul anilor de studii față de candidații la preoție — pregătirea unilaterală a candidaților acestora.

Între mijloacele de redresare, se preconizează: certificatul parohului respectiv, de înclinațiuni preoțești — atestarea profesorului de religie, dela ultima școală secundară, urmată de candidații de aceleași înclinațiuni — un concurs sever de admitere, în școlile de Teologie înaltă — și, eventual, un an de probă, urmat la aceste școli de Teologie.

Se mai stăruie asupra îndatoririlor, ce le-ar avea Rectorii școlilor de Teologie de-a studia, permanent, candidații și studenții, și de a lua, la timp, măsuri de înlăturare a elementelor dovedite fără vocație.

Fără să nu semnăm toate astfel de preconizări, în ce ne privește, credem că ele n'ar realiza, totuși, prea mare lucru. Și, că ar mai trebui și o reformă, cam radicală, a însuși învățământului teologic, atât secundar, câtși academic și universitar. Și, în această chestiune, pusă, acum, în discuție, de înșiși maiștrii de Teologie ai țării, credem a ne face o datorie, de teologi și buni creștini, când o spunem răspicat, că nici o reformă reală nu s'ar putea întreprinde fără avizul vlădicilor noștri, cari — și ei — să-și dea acest aviz pe temeiul votului preoțesc, obținut în congrese, pe eparhii ori chiar pe județe. Problema este prea vastă, ca să se creadă a putea fi rezolvată, prin singure păreri ale profesorilor noștri universitari. Dar, asupra acestei chestiuni, poate că voiu reveni.

Dr. ION DINU

Telegrame

M. S. Regelui Carol II

Cotroceni, la 25 Octombrie a. c.

Toată suflarea românească este astăzi în strălucită sărbătoare. Scumpul Vostru Vlăstar Regal, Marele Voevod Mihai, Moștenitorul Tronului, bucuria Majestății Voastre, este proclamat cetățean deplin. Cum îl creșteți Majestatea Voastră în duh creștinesc, patriotic și național, avem credință că, la vreme țara cu toate așezămintele sale și sfânta noastră Biserică ortodoxă, vor fi ocrotite tot așa cum știți Majestatea Voastră să le ocrotiți.

În numele credincioșilor eparhiei Constanța și a consiliului eparhial, depun omagii de credință și devotament pentru Majestatea Voastră și Dinastia Noastră și binecuvîntez actul național ce se săvârșește.

Sănătate.

Episcop (ss) *Gherontie*

RĂSPUNS:

Mulțumesc Prea Sfinției Tale pentru urările, ce mi le-ați trimis cu prilejul aniversării Marelui Voevod de Alba Iulia.

(ss) *Carol R.*

Către Măria Sa Mihai Mare Voevod de Alba Iulia

Cotroceni, la 25 Octombrie 1939.

Incepeți o nouă etapă în viața Măriei Voastre. Până aseară copil Regal, astăzi cetățean deplin, Vi se deschide cale nouă de urmat și datorii mari de îndeplinit pentru Neam, Țară și Biserică Ortodoxă. Nădejdea noastră este Tatăl, scăparea este Fiul, Aco-perământul nostru este Duhul Sfânt, care dela Tatăl purcede și în Fiul se proslăvește.

În numele meu personal și al credincioșilor dela Mare depun omagii și făgăduinți de dragoste și devotament pentru Măria Voastră și Dinastia Română.

Sănătate.

(ss) *Gherontie*, Episcopul Constanței

RĂSPUNS:

Am onoare a vă transmite Înalte mulțumiri pentru devota-tele urări, ce ați binevoit a exprima Măriei Sale Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia, în numele P. S. Voastre și a credincioșilor din acea Episcopie.

Adjutantul M. S. Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia

(ss) Lt.-Colonel *D. Dămăceanu*

Măriei Sale Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia

București, la 8 Noembrie 1939

În numele meu personal și al credincioșilor Eparhiei Constanța, exprim Măriei Voastre când serbați patronul, cele mai

respectoase omagii de devotament și rog pe Dumnezeu să Vă țină în deplină sănătate și să Vă ocrotească în toată vremea, spre mândria Țării noastre și slava Bisericii ortodoxe.

Să trăiți Măria Voastră într-un mulți ani.

Episcop (ss) *Gherontie*

RĂSPUNS:

Măria Sa Marele Voevod de Alba Iulia, mă însărcinează a vă transmite mulțumiri pentru bunele urări exprimate cu ocazia-ne aniversării zilei onomastice, în numele P. S. Voastre personal și al credincioșilor Eparhiei Constanța.

Adjutantul M. S. Marelui Voevod Mibai de Alba Iulia

(ss) Lt.-Colonel, *D. Dămăceanu*

Majestății Sale Regelui

București

În numele preoțimii din Eparhia Constanța, întrunită în conferințe generale, depun la picioarele Tronului Majestății Voastre, devotamentul nostru întreg și rugăm pe Dumnezeu să Vă țină sănătos mulți, și fericiți ani.

Să trăiți Majestate, spre gloria neamului românesc.

Episcop (ss) *Gherontie*

RĂSPUNS:

Mulțumesc pentru bunele urări ale conferinței generale ale preoției eparhiei.

(ss) *Carol*

Domnului Prim Ministru Argetoianu

București

Preoțimea Eparhiei Constanța, fiind întrunită în conferință anuală pe județe, Vă asigură prin mine, de desăvârșitul ei devotament și înalță rugă către Dumnezeu să Vă țină în deplină sănătate spre a veghea cu mână tare la siguranța Statului românesc și a Sfinței Biserici strămoșești.

Episcop (ss) *Gherontie*

RĂSPUNS:

Cele mai călduroase mulțumiri.

(ss) *C. Argetoianu*

Călărași-Ialomîța.

Adunați în conferințele generale, preoții ialomițeni, vă roagă să primiți devotamentul, respectul și desăvârșita lor dragoste.

Dumnezeu să vă dăruiască arhipăstorie rodnică și îndelungată.

Președinte (ss) *Ec. V. Nicolau*

Silistra-Durostor.

Preoții Durostoreni strânși la Silistra, cu prilejul conferin-

țelor generale, își îndreaptă primul lor gând către Prea Sfinția Voastră, urându-vă ani îndelungați, pentru prosperitatea Bisericii dobrogene.

Protoieru (ss) *Iconom Popescu*

Bazargic-Caliacra.

Preoțimea din județul Caliacra, întrunită în conferință generală la Bazargic, asigurându-vă de tot devotamentul, își îndreaptă primul gând către Prea Sfinția Voastră și roagă pe bunul Dumnezeu să Vă dăruiască viață lungă și fericită pentru binele și propășirea bisericii dobrogene.

Protoieru (ss) *Ec. Dobrescu*

Turtucaia.

Preoțimea protoieriei Turtucaia, adunată în conferințele generale, fiind cu sufletul alături de Prea Sfințitul ei Stăpân, Vă roagă să primiți curatele și frumoasele urări de sănătate, rugând pe Dumnezeu să Vă țină mulți ani fericiți, pentru prosperitatea Sfintei Biserici și pentru binele preoțimii ce conduceți.

Președinte, Protoieru *Manoliu*

Informațiuni

În ziua de 8 Noembrie, patronul M. S. Marelui Voevod Mihai, strejerii din întreaga țară, au cinstit pe distinsul lor camarad, prin serbări.

La Constanța serbarea a fost onorată cu prezența P. S. nostru Episcop Gherontie însoțit de P. S. Vicar Galaction.

P. S. Sa iubește copiii ca un adevărat părinte și-i chită la El, îngrijindu-i ca la Săcele și încurajându-i a iubi patria, ca în acea ocazie.

* * *

Prin suspendarea legii serviciului social, nu s'a suspendat și activitatea Fundației Culturale. Activitatea Căminelor Culturale nu s'a întrerupt și nici obligativitatea preoțimii de a activa în ele.

S'au suspendat detașările funcționarilor publici și a militarilor la serviciul social. Asemenea s'a suspendat Institutul de cercetări sociale și școlile de îndrumare ale serviciului social.

* * *

Președințiilor de cercuri li se reamintește îndatorirea de a ține o ședință pe an în fiecare parohie. Se notează în scriptele Sf. Episcopii toate ședințele și rezultatele obținute la fiecare ședință. Cei dela oraș asemenea vor ține o ședință pe an în fiecare biserică din oraș.

De curând apare tot în București, revista „Slova Ortodoxă”. Prin atitudinea, ce a luat, de luptă cu sectanții și desbaterea de chestiuni la ordinea zilei, care interesează biserica, o face plăcută și atracțională. D-l I. Constantinescu, director și proprietar, se arata bun mânuitor al Sf. Scripturi.

Administrația, Calea Plevnei, 136, București.

O recomandăm cu multă căldură.

* * *

P. S. Arhiepiscopul Em. Antal Târgovișteanu, a editat o lucrare: „Indreptar pentru candidații, cari vin la hirotonie” în care expune reguli și tipic, pentru noii hirotoniți. O recomandăm ca fiind de folos.

* * *

Preotul Gh. Georgescu, ajutor la parohia Sf. Ioan, Călărăși a fost suspendat pe data de 1 Decembrie a c. și pus sub anchetă pentru purtare ireverențioasă față de administrația Centrală a Sf. Episcopiei și publicarea în gazeta sa personală de lucruri jignitoare la adresa bisericii în luptă cu sectanții.

* * *

Se reamintește președinților de cercuri și parohiilor, că avem în depozitul Sf. Episcopii: broșuri, icoane, cruciulițe pentru distribuit credincioșilor. Modalitatea de procurare: prin mandat poștal se trimite suma și se expediază imediat. Cu ramburs se fac cheltueli prea încărcate. Cu ocazia Sf. sărbători, ar trebui să ființeze în fiecare biserică un mic deposit, toate fiind eftine, dela un leu în sus.

* * *

Cucernicii preoți, sunt rugați a procura ceară de albine dela enoriașii, cari au și vând, pentru fabrica Sfintei Episcopii Constanța. Prețul este de lei 130 kgr. Pot trimite și ramburs. Se cere însă a fi bine topită și rafinată. Resturile din murdăria ce va avea, se vor scădea din greutate.

Parohii vacante

1. Parohia Cocina, județul Durostor vacantă pe ziua de 1 Noembrie 1939, prin decesul preotului Boris Șicof.

Are 405 capi de familie.

Are biserică și sesie parohială 10 ha.

2. Parohia Orboești, jud. Ialomița pe 15 Noembrie 1939, prin punerea în disponibilitate a Pr. Ștefan Dumitrescu. 150 familii, are sesie parohială și biserică.

3. Parohia Crucea jud. C-ța, pe 1 Dec. 1939. Populație

180 familii cu 900 suflete. Are biserică, sesie parohială 5 ha.

4. Parohia Almalău, jud. Durostor pe 1 Dec. 1939, prin retragerea din post a titularului Preotul Dumitru Teodorescu. Populație 460 familii cu 1830 suflete. Are biserică, sesie parohială 10 ha.

5. Postul de Diacon la parohia «Sf. Gheorghe» Bazargic, jud. Caliacra, prin hirotonirea titularului Diac. I. Mihalache în preot, pe 1 Dec. 1939.

6. Idem postul de Diacon la parohia «Sf. Nicolae» Constanța, pe 1 Noembrie 1939.

7. Cântăreț II la parohia „Sf. Gheorghe” Constanța, pe 1 Dec. 1939.

8. Cântăreț II la parohia „Sf. Impărați” Bazargic județul Caliacra, pe 1 Sept. 1939.

Candidații cari cer transferarea, vor preciza în memoriu:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală misionară și gospodărească au realizat în parohiile de unde cer transferarea?

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizând data și valoarea lor?

3. Ce sume au consemnat pentru sporirea fondului miilelor din parohie, cu arătarea locului, Nr. recipiselor și valoarea lor?

4. De când predau învățământul religios în școlile primare locale și ce rezultate au obținut?

5. În ce măsură au îndeplinit ordinele Chiriarhale de a îndruma pe elevi, să meargă zilele de Duminică și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericesti?

6. Cum au executat ordinele și dispozițiunile autorităților bisericesti privitoare la administrația și gestiunea parohială?

7. Dacă au introdus în biserică lumânări de ceară curată din turnătorja Sf. Episcopii,

8. Numărul sectanților și concubinilor din parohie și dacă au activat pentru combaterea lor și ce mijloace au întrebuințat?

Candidații nehirotonisiți, vor prezenta următoarele acte:

a. Act de naștere și botez, din care să se constate etatea de 25 ani; b). Diploma de absolvire a studiilor teologice; c) Act de situația militară; d). Act de căsătoria civilă și religioasă; e). Certificat de purtarea avută, dela preotul din parohia unde trăiește; f). Certificat de ocupația avută după terminarea școlii teologice; g). Certificat dela birou judiciar; h). Declarații de predarea gratuit a învățământului religios în școala primară locală, și i). Actul de binecuvântarea căsătoriei.

Actele cerute de regulament și menționate în prezenta publicație, se vor înainta Sfintei Episcopii prin Protoieria respectivă; cele intrate pe altă cale nu se iau în considerațiune.

SPRE ȘTIINȚĂ

Revista apare sub îngrijirea Secției Culturale.

Schimbul de reviste, trimeteri de articole, abonamente și orice corespondență, se va adresa Revistei «Tomis» la Sfânta Episcopie, Constanța.

ABONAMENTUL:

1 an pentru preoți, epitropi și abonați particulari	120 le
1 an pentru cântăreți	100 „

SFÂNȚA EPISCOPIE – CONSTANȚA

~~P. C. Sale~~ *Onor Consiliul*
~~Doamnei~~ *Central Bisericesc*

~~Paroșia~~ _____

~~Comuna~~ *Str. Antim 29*

~~Județul~~ *București*